

עמ"ת 26178/09/17 - מדינת ישראל נגד עמיד רגב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 26178-09-17 מדינת ישראל נ' רגב(עציר)

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב עמיד רגב (עציר)

ב"כ העוררת: עו"ד רפ"ק אבי שגב

ב"כ המשיב: עו"ד אחמד יאסין

החלטה

רקע

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט ע' מורנו) במ"ת 56393-08-17 מיום 10.9.17 (להלן: "**ההחלטה**"), לפיה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב ממעצרו בתנאים הבאים:

א. התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪.

ב. ערבות צד ג' של אזרח ישראלי בסך 10,000 ₪

ג. הפקדה במזומן בסך 10,000 ₪.

2. ביום 22.8.17 הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו.

3. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום האוחז שני אישומים, ואשר מייחס לו באישום הראשון עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; **פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוואתא**, לפי סעיף 413 סיפא יחד עם ס' 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **גניבת רכב בצוואתא**, לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **החזקת מכשירי פריצה בצוואתא**, לפי סעיף 409 יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **חבלה במזיד ברכב בצוואתא**, לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29(א) לחוק. באישום השני כתב האישום מייחס למשיב עבירות של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק; **חבלה במזיד ברכב בצוואתא**, לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **ניסיון גניבת רכב בצוואתא**, לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוואתא**, לפי סעיף 413 סיפא יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

4. על-פי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום, בין התאריכים 16.8.17 ל- 17.8.17 שהה המשיב

יחד עם אחרים, תושבי האזור, בעיר נתניה, ללא היתר כדון. באותן נסיבות החזיקו המשיב והאחרים ברשותם כלי פריצה, ביניהם 5 מחשבי רכב, מפתח צינורות, קאטר, מגזרי מתכת ומספרי פח.

על פי עובדות האישום הראשון, בין התאריכים 16.8.17 ל- 17.8.17 הגיעו המשיב והאחרים לכתובת בעיר נתניה כשברשותם כלי פריצה. באותה כתובת חנו, זה אחר זה, רכב מאזדה ואחריו רכב מסוג קיה. **האחרים ניגשו לרכב קיה שחנה במקום, בעוד המשיב עומד בסמוך ומתצפת (להלן: "השיטה"). אז ניפצו האחרים חלון משולש אחורי-שמאלי ברכב הקיה ובהמשך הזיזו את רכב הקיה ממקומו. מיד ובסמוך, התפרצו המשיב והאחרים לרכב המאזדה בכך שניפצו חלון משולש אחורי ימני ואז החליפו את לוח השעונים והמפתח, התניעו את הרכב ונסעו בו.**

על פי המתואר באישום השני, בהמשך למתואר באישום הראשון, ביום 17.8.17 הגיעו המשיב והאחרים עם רכב המאזדה כאשר ברשותם כלי פריצה. **באותן נסיבות חבלו המשיב והאחרים באותה שיטה ברכב פיג'ו שהיה במקום, ניפצו חלון משולש קדמי, התפרצו לרכב, החליפו את מחשב הרכב ופגעו במערכת ההתנעה במטרה להניעו ולגנובו.** משהגיעו שוטרים למקום ברחו המשיב והאחרים תוך שהשוטרים בעקבותיהם עד שנעצרו.

5. ביום 10.9.17 התקיים דיון בבקשת המעצר. במועד הדיון בבקשה, לא חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועתר לשחרורו בתנאים מגבילים. מנגד עמדה העוררת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

6. באותו מועד ניתנה החלטה במסגרתה קבע בית המשפט קמא קיומן של ראיות לכאורה וכן עילת מעצר. בית המשפט קבע כי על פי הלכת קונדוס, עצם היותו של המשיב תושב האזור אינו מונע את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, שכן עילת המעצר המרכזית העומדת נגדו הנה הימלטות מאימת הדיון. כמו כן נקבע כי ניתן להבטיח את התייצבותו של תושב האזור בביטחונות כספיים ובהפקדת כספים משמעותיות. בהינתן העובדה שבתיק דנן מדובר במספר עבירות רכוש שבוצעו בצוותא לצד העובדה כי המשיב נעדר עבר פלילי, הורה בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים לעיל.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ העוררת, עו"ד רפ"ק אבי שגב, בהעדר מחלוקת לגבי הראיות לכאורה ועילת המעצר, שגה בית המשפט קמא שעה שקבע כי מכלול המשתנים בתיק דנן מצדיק שחרור המשיב בתנאים. המדובר בתושבי אזור אשר חברו יחד כשתכלית כניסתם לישראל הינה ביצוע עבירות שיש בהן כדי לפגוע ברכוש הציבורי ושלומם. המעשים המיוחסים להם הינם חמורים ויש בהם כדי למקם את עילות המעצר ברף הגבוה. הגם שהמשיב נעדר עבר פלילי, אין בכך כדי לגבור על חומרת המעשים המיוחסים לו. בהינתן כי מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר מבצע עבירות רכוש במדרג גבוה ישנו שילוב של עילות מעצר אשר אינו מאפשר את שחרורו בתנאים. בית המשפט קמא שגה שעה שלא נתן דעתו לכך שמעבר לחשש להימלטות מהדיון יש גם להתייחס למסוכנות של המשיב אשר נובעת מהמעשים עצמם, היינו ישנן שתי עילות מעצר. יישום המבחנים אשר נקבעו בהלכת קונדוס אינו מותיר ספק ביחס לצורך במעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. מדובר במי שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירות רכוש ובמובן זה יש הבדל בינו לבין אזרח ישראל אשר מבצע את העבירות. בתיק דנן מדובר בשני אישומים, בעבירות שבוצעו בצוותא, בתחכום ותוך שימוש במחשבי רכב. המעשים בוצעו באגרסיביות ותוך גרימת נזק לרכבים. כמו כן נעשה שימוש ברכב שנגנב באישום הראשון לצורך גניבת הרכב באישום השני. מכאן

שעילת המסוכנות קיימת במלואה לפי הלכת רוסלן פרנקל. לפיכך עתר ב"כ העוררת לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

8. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד אחמד יאסין, המשיב הינו צעיר כבן 19, שנכנס לישראל עם שני אחרים אשר הוגש בעניינם כתב אישום נפרד. לאחר מעצרו המשיב נלקח למשטרה ומיד שיתף פעולה באופן מלא. הוא סיפר מה הם עשו והפליל את האחרים. למעשה כתב האישום מבוסס על גרסתו. לשני האחרים יש עבר פלילי. ניתן להבין מכתב האישום כי לא מדובר במי שהיה דומיננטי, אלא חלקו היה לתצפת. כלי הפריצה לא היו עליו והוא לא נהג ברכב הגנוב. אמנם העבירות בוצעו בצוותא, אך ניתן לראות כי המשיב נגרר אחרי האחרים ומכאן ניתן גם להקיש לגבי מסוכנותו של המשיב. לא מדובר בעברין מתוחכם, אלא באירוע נקודתי. בנוסף יש לראות את שני האישומים כאירוע אחד. מדובר במקרים שהתרחשו מיד בסמוך זה לזה ולא ניתן ללמוד מכך על היות המשיב עברין רכוש. העבירות כלשעצמן אינם מקימות עילת מעצר ברף גבוה. כל אחת מהעבירות כשלעצמה מקימה עילת מעצר ברף נמוך. אמנם שתיהן יחד מקימות עילה משמעותית יותר אבל ניתן לאיין אותה בדרך של ערבויות והפקדות ואין מקום לעצור אדם שאין לו אפילו מב"דים על כניסה שלא כדין. לא ניתן להתעלם מכך שאם היה מדובר באזרח ישראלי כבן 19 שביצע את המעשים, הוא היה משוחרר כבר בעת הגשת כתב האישום ולכל היותר נשלח לקבלת תסקיר. במקרה של שוהים בלתי חוקיים לא ניתן לעשות כן ואולם אין מקום לעשות אבחנה ביניהם ולהורות על מעצרו של המשיב. לפיכך עתר ב"כ המשיב שלא להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, לדחות את הערר ולהותיר את החלטת השחרור על כנה.

דין- המסגרת הנורמטיבית

9. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי דין הערר להתקבל.**

10. נקודת המוצא לדין הינה חוק המעצרים, המורה בסעיף 21(ב)(1) כי גם לאחר שנמצא כי קיימות תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר, לא יעצר המשיב אם ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך שחרור בתנאים מגבילים, שפגיעתם בחירות פחותה יותר.

"בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

1. לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה";

11. גם בדין בעניינם של נאשמים תושבי האזור מונחים על כפות המאזניים אותם ערכים וזכויות - חירות הנאשם מזה, והצורך להגן על שלום הציבור ובטחונו ולהבטיח ניהול הליכי משפט תקינים מזה.

עילת ההימלטות מאימת הדין - שוהים בלתי חוקיים

12. בבחינה האם לעצור נאשם שהינו תושב האזור עד תום ההליכים או לשחררו ממעצר בערבויות מתאימות, נדרש בית-המשפט לנתונים הרלוונטיים לאותו מקרה ואין הוא יכול לעמוס על כתפי הנאשם הערכות כלליות ואקסיומות הנובעות מהיותו תושב האזור (ראו בש"פ 2739/02 **צבאח נ' מדינת ישראל**, (9.4.02); בש"פ 5017/99 **סעאדה נ' מדינת ישראל** (26.8.99); בש"פ 6339/03 **מדינת ישראל נ' חושיה** (11.7.03)).

13. הקושי המרכזי בשחרור משיב שהינו תושב האזור לחלופת מעצר, יסודו בחשש כי הנאשם לא יתייצב לדיון בעניינו וימלט מאימת הדין (להלן: "**עילת ההימלטות**"), בהתחשב בכך שרשויות אכיפת החוק של ישראל ממעטות לפעול בשטחי הרשות הפלסטינית וממילא קשה להן יותר להתחקות אחר נאשם שנמצא בשטח זה.

14. על אף קושי זה לא נשללה בפסיקת בית-המשפט העליון האפשרות לשחרר נאשם המתגורר באזור לחלופת מעצר. אמנם אפשרות ההימלטות מן הדין הינה שיקול בעל משקל, אך אין היא יכולה להכריע לבדה את שאלת השחרור לחלופת מעצר. **עצם היותו של נאשם תושב האזור אינו מונע את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כספים ובביטחונות משמעותיים אחרים.**

בהקשר זה ראו דברי כב' השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש בבש"פ 9193/99 **מדינת ישראל נ' בורהאן** (28.12.99):

"בבחינת חלופת מעצר ניתן להביא בחשבון את קשיי האיתור של נאשמים הגרים באזורים שאינם נתונים לשליטה ופיקוח של משטרת ישראל. ניתן להתחשב בעובדה כי קל יותר לתושבי אזור אלה להימלט ולהתחמק ממשפט וקשה להתחקות אחר תנועותיהם. יחד עם זאת למרות שנסיבה זו בעלת משקל היא לעניין החלופה, אין היא בבחינת נסיבה מכריעה. לפיכך יש לבחון גם את יתר הנסיבות הקשורות באופיין של העבירות ובעבריינים עצמם".

15. בבש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.13) (להלן: "**קונדוס**") קבעה כב' השופטת ע' ארבל את השיקולים העיקריים שראוי שינחו את בית המשפט הנדרש להכריע האם לשחרר בתנאים מגבילים נאשם שהינו תושב האזור:

"כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות קודמות בעבירות של שהיה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור, ולהבטיח את ההתייצבות לדיון בהפקדה כספית ובערובות כספיות משמעותיות. ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור".

16. כלומר, כאשר עסקינן בעבירה של שהייה בלתי חוקית בלבד או בעבירה של שהייה בלתי חוקית בצירוף עבירות נלוות אשר נועדו לשם הכניסה והשהייה בישראל, כגון: הפרעת שוטר במילוי תפקידו, זיוף מסמך או שימוש במסמך מזויף, ככלל, עילת המעצר המרכזית הינה של חשש להימלטות מאימת הדין. כאשר עילת המעצר העיקרית הינה של חשש להימלטות, במקרים בהם אין לחובת הנאשם עבר פלילי משמעותי (כגון, הרשעות קודמות בעבירות בטחון, בעבירות רכוש או מאסרים על תנאי תלויים ועומדים), הרי שהנטייה הינה לאפשר שחרור בערבויות מתאימות. לעומת זאת, כאשר לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות משמעותיות, הנטייה להורות על מעצר (ראו למשל, החלטת כב' השופט ד' מינץ בבש"פ 6715/17 **חמידאן נ' מדינת ישראל** (3.9.17) בנוגע לשוהה בלתי חוקי בעל עבר פלילי ובטחוני, אשר התיישן).

כאשר לעבירת השהייה הבלתי חוקית מתווספות עבירות רכוש משמעותיות, הרי שעוצמת עילת ההימלטות הינה מוגברת, וזאת בשים לב לכך שצפוי למשיב עונש מאסר ממושך, אם יורשע בדין.

עילת המסוכנות בעבירות רכוש

17. בניגוד למצב שבו מבוצעת עבירה של שהייה בלתי חוקית בלבד, לצד עבירות נלוות, הדין שונה כאשר לשהייה הבלתי חוקית, מתווספות עבירות משמעותיות נוספות, כגון עבירות רכוש או אלימות, ובכלל זה עבירה של גניבת רכב. במצב דברים זה יש לבחון, לצד עילת ההימלטות, אף את עילת המסוכנות.

18. עילת המסוכנות בעבירות רכוש הוגדרה על-ידי כב' השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש בבש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (4) 268 (1998):

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש.

מטעמים אלה ניתן לקבוע כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור.

לפיכך, אין לשלול קיומה של עילת מעצר בכל מקרה של עבירות המבוצעות נגד הרכוש, ויש לבחון את מכלול הנסיבות כדי לקבוע אם נתקיימה עילת מעצר, היינו - לבחון אם נשקף מן העברייני אשר לו מיוחסת העבירה סיכון לביטחון במשמעותו האמורה".

19. באשר לעילת מעצר בעבירות רכוש יפים דברי כב' הש' י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10):

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העברייני לעצמו כי אין סיכון שיעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו... אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה... העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה".

20. כלומר, בעבירות רכוש כגון גניבת רכב או התפרצות לדירה, קיימת עילת מעצר של מסוכנות, אשר עוצמתה גוברת ככל שמדובר בעבירות המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. המסוכנות נלמדת, כמובן, לא רק מהמעשה, אלא גם מהעושה, וככל שמדובר בעושה אשר לחובתו הרשעות קודמות, הרי שיש בכך כדי

להגביר את מסוכנותו.

21. מובן הדבר כי כאשר עסקין בשוהה בלתי חוקי אשר מבצע עבירות רכוש, יש לבחון את המשקל המצטבר של שתי עילות המעצר, החשש להימלטות והמסוכנות.

הפסיקה הנוהגת במקרים דומים

22. עיון בהחלטות בתי המשפט המחוזיים שניתנו במקרים דומים מלמד כי אין מגמה אחידה בסוגיית מעצרים או שחרורם של שוהים בלתי חוקיים אשר מבצעים עבירות רכוש כגון גניבת רכב. כך למשל ניתן למצוא מקרים בהם הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים אף של נאשמים נעדרו עבר פלילי:

א. בעמ"ת (מח' י-ם) 10820-03-10 **אבו סמארה נ' מדינת ישראל** (25.3.10), נדחה ערר של נאשם אשר יוחסו לו עבירות של שהיה שלא כדין וגניבת רכב. בית המשפט (כב' השופט מ' י' הכהן) קבע כי על אף שהנאשם צעיר ללא עבר פלילי אשר זו היתה הסתבכותו הראשונה עם החוק, הרי שקיים חשש להימלטות נוכח היותו שוהה בלתי חוקי אשר עבר עבירה של גניבת רכב ועלול להישלח למאסר, ועל כן לא ניתן להבטיח את התייצבותו גם באמצעות ערבויות כספיות.

ב. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 21984-04-14 **מדינת ישראל נ' נאטור** (22.4.14), התקבל ערר המדינה על שחרורו של נאשם אשר יוחסו לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וביטוח. בית המשפט (כב' השופט י' שפסר) קבע כי הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, אין המדובר בעבירת כניסה לישראל בלבד אלא בליווי עבירות רכוש ועבירות אחרות וכן כי קמה עילת מסוכנות וכן חשש להימלטות ומשכך הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ג. בעמ"ת (מח' ב"ש) 59948-03-17 **מדינת ישראל נ' דיריה** (29.3.17), התקבל ערר המדינה על שחרורו של נאשם אשר יוחסו לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו והתפרצות לבית כנסת וגניבה ממנו. בית המשפט (כב' השופטת ח' סלוטקי) קבע כי הגם שמדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי הרי שנלוו לעבירת הכניסה לישראל עבירות רכוש בגין צפוי הנאשם, אם יורשע, לעונש מאסר, ולפיכך לא ניתן לאיין את מסוכנותו. משכך הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ד. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 49888-06-17 **גלאד נ' מדינת ישראל** (20.7.17), נדחה ערר של נאשם אשר יוחסו לו עבירות של גניבת רכב בצוואת, קשירת קשר לפשע, שהייה שלא כדין ונהיגה ללא רישיון ובהעדר פוליסת ביטוח. בית המשפט (כב' השופטת נ' בכור) קבע כי הגם שהנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי אין בחלופה כלשהי כדי לאיין את המסוכנות והחשש להימלטות מהדין. משכך הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים.

ה. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 14220-12-12 **מדינת ישראל נ' מוהר** (16.12.12), התקבל ערר המדינה על שחרורו של נאשם אשר יוחסו לו עבירות פריצה לרכב בצוואת, גניבת רכב בצוואת, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח ושהייה בישראל שלא כדין. בית המשפט (כב' הש' מ' ברנט) קבע כי הגם שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי הרי שלא ניתן לאיין את החשש מהימלטות באמצעות ערבויות כספיות. משכך הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

23. בכל הנוגע לשוהים בלתי חוקיים, אשר לחובתם עבר פלילי ממשי, אשר מבצעים לכאורה עבירות רכוש, הנטייה הינה להורות על מעצרו עד תום ההליכים (ראו למשל החלטת כב' השופט נ' הנדל

בבש"פ 1266/17 **חושיה נ' מדינת ישראל** (8.2.17); החלטת כב' השופט א' יקואל בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 24829-03-17 **עלאמה נ' מדינת ישראל** (2.4.17); החלטת כב' השופטת מ' ברנט בעמ"ת 52935-08-17 **אלקרעאן נ' מדינת ישראל** (31.8.17).

24. לעומת זאת, קיימות החלטות אשר מורות על שחרורם של משיבים, תושבי האזור, אשר ביצעו עבירות רכוש בנסיבות דומות, כאשר בחלק מהמקרים מדובר אף במשיבים בעלי עבר פלילי:

א. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 50511-01-17 **שלבי נ' מדינת ישראל** (29.3.17), התקבל ערר של שלושה נאשמים אשר יוחסו להם בשישה אישומים, עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב, החזקת מכשירי פריצה, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לבצע פשע, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח אשר בוצעו כולם באותו יום. בית המשפט (כב' השופט א' יעקב) קבע כי על אף שלחובתם הרשעות קודמות ותלויים נגדם מאסרים על תנאי ניתן להורות על שחרורם בתנאים מגבילים. בית המשפט הורה על שחרורם בכפוף להפקדה של 25,000 ₪ וערבות צד ג' בגובה של 30,000 ₪.

ב. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 57081-08-16 **מדינת ישראל נ' אכבריה** (30.8.16), נדחה ערר המדינה נגד שחרורם בתנאים מגבילים של שני נאשמים אשר יוחסו להם עבירות של שהיה בישראל שלא כחוק, פריצה לרכב, גניבת רכב, גרימת חבלה במזיד לרכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשמים היו נעדרי עבר פלילי וביצעו את העבירות בצוותא חדא. בית המשפט (כב' השופטת ז' בוסתן) קבע כי החלטת השחרור בתנאים של הפקדת 12,000 ₪ למשיב 1 ו- 8,000 ₪ למשיב השני לצד ערבות צד ג' של 20,000 ₪.

ג. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 45691-07-16 **שאהין נ' מדינת ישראל** (9.8.16), התקבל ערר של נאשם שיוחסו לו עבירות של שהייה בלתי חוקית, קשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא, נהיגה על ידי בלתי מורשה, נהיגה ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, מעשה פזיזות ורשלנות וגרימת תאונת דרכים, גרימת נזק וחבלה והחזקת מכשירי פריצה. בית המשפט (כב' השופטת ו' מרוז) קבע כי יש לבחון בעניינו של הנאשם חלופת מעצר והורה על החזרת הדיון לבית משפט קמא, אשר בחן כאמור חלופה ושיחרר את הנאשם תחת הפקדה של 20,000 ₪ וערבות עצמית וצד ג' בסך של 30,000 ₪ כל אחת.

ד. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) 25170-12-13 **מדינת ישראל נ' איברהים** (12.12.13), נדחה ערר המדינה נגד שחרורו של נאשם אשר יוחסו לו עבירות של כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית המשפט (כב' השופט א' יעקב) קבע כי נוכח היות הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי רלוונטי יש בתנאי השחרור שנקבעו כדי להשיג את תכלית המעצר ומשכך אישר את החלטת שחרורו.

ה. בעמ"ת (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' גמור** (8.6.14), נדחה ערר המדינה נגד שחרורם של נאשמים אשר יוחסו להם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט (כב' השופט א' יעקב) קבע כי לא נפלה שגגה מאת בית משפט קמא עת הורה על שחרורם בתנאים ואולם בית המשפט החמיר בתנאי השחרור.

25. באיזון בין הגישות השונות, סבורני כי ככלל, בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, בצירוף עבירות רכוש משמעותיות, כגון: גניבת רכב, כאשר עילת המעצר המרכזית הינה עילת ההימלטות, בעוד עילת המסוכנות הינה בעוצמה חלשה, וכאשר עסקין בנאשמים נעדרי עבר פלילי או בעלי עבר פלילי

קל מאוד, הנטייה צריכה להיות לשחרור בערבויות משמעותיות. לעומת זאת, כאשר עילת המסוכנות הינה ממשית, בין אם בשל אופן ביצוע עבירת הרכוש (כגון: תחכום, התארגנות, ריבוי מקרים, נהיגה מסוכנת וכיוב'), ובין אם בשל עברו הפלילי של המשיב, ולצדה עילת ההימלטות, הרי שהנטייה צריכה להיות למעצר.

מן הכלל אל הפרט

26. נגד המשיב הוגש כתב אישום, אשר ממנו עולה כי שהה בישראל שלא כדין יחד עם אחרים, כאשר ברשותם כלי פריצה לרבות חמישה מחשבי רכב. כעולה מכתב האישום, במשך מספר שעות ביצעו המשיב והאחרים בצוותא סדרה של עבירות רכוש. המשיב והאחרים פרצו לשלושה רכבים תוך גרימת נזק. באישום הראשון פרצו לרכב הקיה במטרה להגיע לרכב המאזדה שחנה לפניו, החליפו את לוח השעונים והמפתח, הניעו אותו ונסעו מהמקום. באישום השני נהגו ברכב המאזדה הגנוב עד שהגיעו לרכב הפיג'ו אותו ניסו לגנוב באותו אופן אך נעצרו על ידי המשטרה. המשיב והאחרים פעלו בצוותא, כאשר תפקידו של המשיב היה לתצפת ולהזהיר את האחרים, ובתחכום שעה שהחליפו את לוח השעונים ברכבים בכדי שניתן יהיה להניעם.
27. בכל הנוגע לעילת ההימלטות ברי שעילה זו הינה בעוצמה גבוהה, הואיל ואם יורשע המשיב בדין, הרי שצפוי לו עונש מאסר בפועל ממושך.
28. בכל הנוגע לעילת המסוכנות, הואיל והמשיב ביצע עבירות נוספות, מלבד עבירת כניסה לישראל שלא כדין, לא עומד החשש בדבר ההימלטותו מן הדין לבדו, אלא נוספת לו עילת המסוכנות. רף המסוכנות במקרה דנן הינו משמעותי בהינתן כי המדובר במי שנכנס לישראל יחד עם אחרים במטרה ברורה לבצע עבירות רכוש וכן נוכח העובדה שהעבירות בוצעו בחבורה, בשיטתיות, בתחכום תוך שימוש באמצעים כגון מחשב רכב, ושעה שאין המדובר באירוע אחד של פריצה. אמנם, חלקו של המשיב במעשים אינו המרכזי, אך המשיב הינו חלק מהחבורה אשר שמה לה למטרה לגנוב מכוניות בישראל.
- בהקשר זה סבורני כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא אשר לא נתן דעתו לעילת המסוכנות.
29. משהוברר כי בעניינו של המשיב קמות עילות מעצר אלו, יש לבחון אם חלופה כלשהי למעצר עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת למשיב ולהפחית את החשש להימלטות מאימת הדין.
30. סבורני כי בנסיבות תיק זה, הגם שהמשיב הינו צעיר יליד 1998, נעדר עבר פלילי וזוהי הפעם הראשונה שנכנס לישראל שלא כחוק, הרי שנסיבות ביצוע העבירות, אשר בוצעו בצוותא, בשיטתיות, תוך תכנון מראש ושימוש באמצעים מתוחכמים כמו גם העובדה שאין המדובר בהתפרצות אחת בלבד אלא בהתפרצות לשלושה כלי רכב שונים מלמדות על כך שאין בחלופת מעצר כדי להקחות ממסוכנותו או מהחשש להימלטותו מאימת הדין ויש מקום להורות על מעצרו.
31. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

סוף דבר

32. אשר על-כן, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בנוכחות
הצדדים.